

GHIMPELUI

UNU ESEMPLARŪ

Pentru Capitală. 50 bani

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39
Abonamentele se facă în Pasagiul Română, No. 9
și 11; prin districte pe la corespondență său prin postă
trămitând și prețul.

CALENDARU „GHIMPELUI”

PE ANULU 1874

Ilustratū cu 30 subiecte de caricaturi și conținut, în 10 căle imprimate, multime de poesii, serișe și umoristice, differite articole în prosă, anecdotă, glume, parodia multor cântece cunoscute etc. totul de 24 colaboratori. De vîndare la administrația Ghimpelui în pasagiul română, la librăriile Socec și Ionișe pe podul Mogoșoriei și la librăria Ionișe et Spirescu în strada Lipscani. Prețul 2 lei noui. Să găsești numai 300 exemplare la dispoziția publicului.

OLTENILORU

Vău cântatū poetii țărăi
Si istoria ne spune
Că nainte erați ageri
Si panduri nebiruiti.

Astădi, când priviți trecutul
Si măririle străbune,
Spuneți-ne, Olteni mândrii :
Nu vă vine să zîmbiți?

*

Vău nălțatū Vladimirescul
Si, prin elu, prin bărbătăi,
Ată ajunsă ca să vă credem
Âgeri ai lui Dumnezeu.

Trecu veacul jumătate
Si, culcați în apatiă,

Spuneți-ne, Olteni mândrii :
Mai păstrați numele său?

*

Vă spusă Oltulă despre fapte
Vitejesci, neperitore.
Vă spusă Jiiulă nume sfinte
De martiri și de eroi.

Ați, cându-âma se strînge,
Fără focu, fără vigore,
Spuneți-ne, Olteni mândrii :
Mai aveți ânimă în voi?

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul subteran și de poruncă al Ghimpelui.

Saint-Jean-sur-Lutz. 13 Februarie. — Don Alfons și-a congediată doica. Printr-un decretă dată în lăgher, declară că pote să mănânce și să se îmbrace și singur.

Carliști, în număr de 800, au dobândită împămentenirea de la Moriones: astă-felui toți zacă pe pămîntul ce li s'a dată în posesiune.

Roma. 14 Februarie. — Agintele română d'aci se ocupă cu descoperiră istorice relative la ilustrul renume de care s'a bucurat acum 5 secole d-ra Keller. Resultatul constatării sexului său s'a supusă cercetărilor sfântului colegiu. Papa va pune rezoluția peste 3 dile.

Viena. 14 Februarie. — Hertz mișocesce pentru Offenheim și Mavrogheni pentru darea în întreprindere a datoriei plutitore din România. Concurenții n'a garanții, deră presintă divisuri în regulă.

Berlin. 14 Februarie. — Agintele diplomatică română a primită beratul cerută. Intervenirea sea pentru declararea independenței a făcută pe Bismarck să injure de 5 ori.

REVISTA POLITICOASĂ

București în 2 Frigări.

Să hotărîtă! Vodă plăcă și ne lasă cu anima părătită, căci dică dumnealorū — nu i mai place clima de la noi. Ba încă totu ce

UNU ESEMPLARŪ

Pentru districte. 55 bani

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24
Pe jumătate anu.	12
Pentru districte pe anu	27
Pe 6 luni	14
Pentru străinătate	37
Anunciuri, linia de 45 litere	15

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

ce răspândești aceste povești se miră cum 8 ani i-a plăcută clima să acum i s'a subțiatu gustul atât de mult!

Trăim în epoca caraghioslicului. Neamătu nostru a ăisă că abdică deca nu i s'o da Strusberg, Ambron și cele două cher; a ăisă că abdică deca nu i s'o da putere discreționară d'a-să alege ministrii personali; a a ăisă că abdică cându-a scrisă lui Auerbach; a ăisă că abdică cându-cu cheful dela Slătinéu și n'a mai abdicat nici pénă adă.

Ei bine, de și «parola unui Hohenzolern este sfintă».... ca Papa de la Roma, noi ne permitem a spune că moftu e să acăstă nouă abdicare ce se scorni acum.

Cânele nu fugă de codru, ci numai de ciomagă. Musca nu se ăndură nică uă dată de miere, ci mănâncă până mōre. Calul dela grăunte nu intorce nici uă dată capul. Astfel și dumnealui : ilu poți goni chiaru cu buldocii, și totu nu va pleca singură.

Să fie trămisu fără voie? Atunci e altă vorbă. Astă nu e cu neputință și n'adăveru c'atunci n'ară mai fi moftu caraghioslicul cu nenumăratele plecări.

*

Cine a răspândită semenea parascovenii, se scie. D. Evstatiu Catarghis, directorul isprăvnicatului de Vlașca, s'a insărcinat a da de golu, prin scrisoarea sea publicată în guvernamentalul jurnalul Români, pe cei ce le împăraștie în teră.

Ce ne va rămăne în locu ierăși se scie, totu din pomenita scrisoare : e herfon Fritz, mutra care cădu pe ghiata în Cismigiu mai ăilele trecute, unde se dușese să 'nhațe popularitatea lui gură-cască.

Croiela planului asemenea se cunoște totu din piticul directorului : uă căsă-

torie sprincenată cu fata ghinărarului F.... care se crede că are armata devotată persoanei săle și unu proiect de lege pentru recunoșcerea succesiunii pe tronul cu prune afumate, precum spune și năsosulu Poporū de Dumineca trecută.

Tot bune, însă cum rămâne cu proverbele Românului că ce nasce din piciță totu șioreci manâncă, că iada sare totu pe unde a săritu capra, că surcă nu cade departe de trunchiū?

Kärl totu se părea unu nume mai sonorū, mai ceva de elu. Dérū Fritz! E săraciosu, pitigiatu, schimonositu focu!

Hei, domnilorū, nu mai merge cu prefăctoarele d'a vă arăta sburdalnică, inocenți la 'nceputu, ca în urmă să lucrați pe sub manta cu câte două chei și cu clase de mișlocu. Amu inceputu să vă cunoscem teapa și — friptu uă dată la ciorbă — vomu sufia și 'n iaurtu!

*

Tin' te bine, bătrâne Senatū, c'acum e acum! Să te vedemū, moșnegule, este ceea ce se dice că ați de gându să fi?

Iea legea 'n considerare, fa'i ce'i face, dărū la votul în totalu să te vedemū, căci acolo e hopulu celu mare!

La dracu! Acum s'a datu votu și femeilorū. Nu faceți astu-felu în câtu să rida de voi nisice pôle lungi, căci auți cum se laudă cochetele văduve: ci-că voru fi mai tanțoșe și mai viioie de câtu voi!

Vedî dărū că trebuie e bocană. Opintește și nu te da, nu te lăsa, măcaru da'rū fi să crape draculū!

ÎNAINTE!

Vați intărītū, voi care
Prin masca libertății
Ajunserăti prin bătă
Să fiți unde ati vrutu
Să să 'njunghiați uă téra
In numele dreptății,
Să s'o 'mbrânciți c'unu seculu
In negru-vă trecutu.

Vați intărītū, ca stilpul
Infiptu p'uă vastă mare
De mobile nisipuri.
Ca densusu afundăti,
Voi mergeți înainte
Să, care mai de care,
Vă 'ntrecreți lovitura
De morte să vă dați.

O! Scimă că sunteți grăsnici,
Că crunta-vă privire
Tintesce dreptu în frunte
P'acestă poporū docilu;
Vă scimă, vă recunoșcemi
Să fapte de trădare,
Să uneltiri perfide,
Să simțimentu servilu!

Dérū... vă mai scimă și slabă,
Plăpânda-vă putere;
Vă scimă teremulă fragedu
Pe care l'ati alesu,
Pe care-ată clăditu temple,
Castele efemere
Ce voru peri cum pere
De vînturi norulă desu.

Nainte! Cupări plină!
Uă mică clătinare,
Si 'ntréga-vă silință
Vedé-veți c'ă fostu visu.
Nainte! Nainte!
De ora de turbare
Nu mintea și nică brațulă,
Ci... sórtea a decisu!

LUȚ VASILACHE BOU-BOERITU

Hei! Musiu!

Mare ciapciu și mare papugiș ești, ai fostu și vei fi.

D'asta nu ne pare rău, căci dintr-unu slugoiu crescutu în curțile boierescu nu pote ești de cătu unu lingere-talere, guleratul cându se pricopescu, tăratorul cându se vede strimtoratul.

Te-a ilustratū, musiu, te-a ilustratū în 1860 prin măcelul de la Craiova și Ploiești; în 1869 prin nerușinatele calomni aduse femeilorū române la Wied, prin promisiunile date la Londra lordului Clarendon pentru împămentenirea cu toțianul a Jidovilor și așa prin proiectul celebrelor apanage. Nu mai vorbimu nici despre sgrițorii negrii cu care ați fostu împodobită, nici despre vestita armoniu dintre magistratura și administrație, nici des, repledori le făcute pentru onorabilită principi coțcaru: acestea nu suntu nimicu pe lângă gloriele tale de ați.

Tu minte că anca c'unu anu înainte d'a veni la postelniciu amu spusu căi să ne dăruiesci uă lege de presă. Mai tu minte că speranța lui Vodă d'a face din tera uă Palestina, prin crearea iubitei sale clase de mișlocu cu perciuni, n'a lipsită d'a fi trecută la catastihul nostru.

Ei bine, ecă-te în ajuu d'a realisa aceste mari planuri. Alăgă-se de tine ca profulu de pe tobă!

Lege de presă ne-ați făcutu și dea cerulă ca să te invrednicești a o vedé aplicată autaiu dumitale. Negreșită că 'n ea n'a prevădutu imoralul delictu d'a impune abonamente forțate prin aginții direcții său indirecții ai stăpinirii, cum faceți ați cu caragiōsa d-tale foită din pasagiș, botezată Pressa, și 'n care scriu nesce ilustraționi demne de voi și de ea, însă ați prevădutu spionicul și săracirea. La spionicu n'a avutu nevoie să te gindesci. În totu sălașele de prin curțile boierescu, elu a fostu ceva tradiționalu și n'a avutu de cătu să'ți dați în peticu. Dărū de săracie cum de nu ti-ați adusu aminte, căci scă bină că erați golănești de totu acum vro 15-20 de ani!

Cu Zidvoi o scăldășă mai alaltă-ieră în camară, prin darea din mânu și răcnetele celor din chorū. În adevărū, etă ce-aș scriu în pamphletul t-u de ieră:

«Proiectul guvernului mărtinea dispoziționea din legea vechiă prin care se recunoșcea, în ore-care limite, Israileloru pămînteni drepturile comunale. Această dispoziție se aplică de la 1864 fără nici unu inconvenient și fără să dea măcaru locu la plângere. Guvernul cere ca se mărtine vechia dispoziție a legii, care nu s-ar pute suprma ori modifica de cătu printru proiect special pe care opoziție liberă este a'lui propune. Majoritatea primi astă propunere: ea trece la articolele următoare prin unu votu expresu ce

dete, și astfelu vechiul articulă alu legii rămase totu în vigore.»

Spune-ne, te rugăm, seriosu că vechia dispoziție s'aplică fără nici unu inconvenient? Acesta n'o sciamă pénă ați și d-tea facă uă mare inventiune, pentru care patria'ți va rămâne pururea recunoșcătoare.

Mați spune-ne, de că nu te superi, care suntu acele «ore care limite» și cum le înțelegi d-ta? Astfelu cum le-a înțelesu creatorul legii din 1864 săn după promisia dată lordului Clarendon?

In fine, adeveru și grăiesce gurița cându spui că s'a mărtinutu vechiul articulă din lege? Noi amu fostu la camară să amu văzutu că'n acele momente era unu curatul Balamucu. Cu iuțela vaporului au inceputu săbirea, strigăte, huie, coriști aici inceputu a da din maini și la urmă. Bostanul a declarat de la birou că s'a trecutu la ordinea dilei. S'asta însemnează că s'a mărtinutu vechia lege? Dărū votul a fostu să se trămită articulul la secțiuni. Nu cum-va ţei băga coda să acolo că s'a rămâie lucrul mușiamă?

Reponde ne, pehlivane, la aceste întrebări, că să ne scoți din convingerea că uă disu draculă nimicu cându a fostu să ești pe jămîntă.

Prin acestea ne-nchinamă cu plecăciune și dă-n voie a urmu cu șiretenia in numerile viitoare.

Ne-ați spusu verdi,
Ne-ați spusu uscate;
Ne-ați spusu multe
Moș pe goști;
Ne-ați vorbitu
De libertate,
De totu felulă
De gogoși.

Să acuma?
Ce s'alege
Din ori-câte
Ne ați tocătu?
C'amu trecutu
Pe sub ciomege
Să la biciu
Ne-amu înturnatul!

Constituție?
Frație?
Drepturi sfinte
Ce-amu avutu?
Uă sărmăna
Leturghie
Cu bragă
Să... vechiul enutu!

Hei ciocoii,
Hei buruiana,
Ati găsitu satu
Fără caini,
Răposați
Fără pomană,
Corpu brute
Fără mâini!

TEATRULU. BALULU MASCATU.

Spuindu că «Fiuulă Nopții» oglindesc pe guvernul actualu nu ne-amu amăgitu de locu. Pentru ce? Pentru că «fiulă noptii» ne arată pe pirați, și cu pirații sămăna ca două picături de apă și drăguța stăpânire.

Pasiune, orbire? Câtă poftiță!
Răpiri? D-ra Marițica Vasileșca vă pote incrediță prin jurămîntu că e rapită, și âncă ce răpire!
Hoție și pungășie? Apoi, de că e vorba de pirați, d'astea nici că mai pote fi îndouielă!

Impușcături, omoruri? Mergeti, mă rogă, teatru, și vedetă de că nu vi se pare că asistați la Cuca-Măcăi să bine la plăcutele scene ale Bivolarilor din Giurgiu!

Ben Leil e «fiulă noptii» ca și guvernul nostru. Cine l'a inventat, cine l'a botezat, cine l'a facut să fie ce-a fost? Unu pungaș, unu bandit, unu Bravadura!

Éta scheletul.

Carnea și formele le puteți vedea astă seră pentru a treia oară, de la 8 pînă la 12 ore din noapte!

*

In sfîrșită hoție de *Ughenoții* s-au pusă în studiu, ba încă ieră li s-a făcut și repetiția generală.

Avându în vedere că bravul d. Giordano a fost bolnav și ca cum e convalescent; considerând că și d-ra Benati a fost bolnavă și este ierășă convalescent; mai luându în băgare de sămă că și d-nu Ardelénu a fost bolnav și e și d-lui convalescent, o să deduceți din totă asta că întrăga trupă nu este de cătă totu cam convalescent.

Ei bine, nu. Tiganul nu se înecă totu-dé-una la mală.

Cându se sfîrșesc stagiunea — și pare-ni-se că'n curându are să se sfîrșescă și întreprinderea — ómeni priceputi se silescă și lăsa óre-cum impresiuni mai bune, suvenirii mai plăcute. Astfel și întreprinderea profită de ocasiune spre a și pune totu silințele ca să ibutescă *Ughenoții* și să ne lasă pentru anul acesta cu ahtul lor la sămă.

Așa de pildă d-na Bianchi și d-ra Benati vor rivaliza amândouă în artă și 'n grație. D. Capelio Tasca va căta să se măsore cu d. Lombardeli, éru d. G. Brătianu cu d. Mazzoli. Intr-unu cuvîntu va fi uă harababură din care singură corul va eșa cu față curată, multămită ocultelor calități ce nu i se poate dice că nu posede.

Acum, după ce determină uă ideia despre *Ughenoții*, să ne ținem de promisiunea data 'n numărul trecut.

D. Teodor Popescu a debutat în *Traviata* și a obținut, împreună cu d-ra Benati, unu succes la care mărturisim că nu ne acceptăm.

Cu totă că d-sea avea să se lupte cu multe nămili, cu posna ce i se făcuse prin respîndirea scotoului c'a murit, cu preveniunea c'a piecatu tenor și se 'ntorce metamorfosat în baritonu, cu comedie flueratorilor și cu sfiala debutului, cu totă acestea d-sea păși cu euragiu, cu 'ncredere și 'să ascură și simpatia, și renumele, și putem qice chiaru admirătionea. Vocea'i tare, gesturile'i măsurate, justetea intonărilor, suavitatea filiajui vocali, în sfîrșită totă calitățile necesare unuă adverată artistă ne facu să credem că le posede, că le scie 'ntrebuiță.

E unu fenomenu, e uă veselia, e unu orgoliu.

Ha, domnule! Erai baritonu și țineați mortu tăiatu să fi tenor? Sic! O pătișești cătu de bună. Poftim acum de te compară singură și vedea unde poate duce incăpătarea pe omu? Vrea să fi tenor ca Ramini. Na: etă-te acum baritonu ca Mazzoli!

*

Buy-Blas a eșită bine, derău mai de minune fu *Trovatore* de Vineri seră. D-na Bianchi fu uă leocă aprinsă, inspirată: uă artistă care se vede lesne că vrea a ne răpi ca să ne facă a o regretă că n'o vomu pută audă și aplaudă și 'n anul viitoru.

D. Mazzoli, cu inteligență, cu focul, cu entuziasmul său obicinuit, a răpit cele mai căldurose aplaude. Impresanța figurei săle se combină cu aeru'i simpatic și — ajutată de unu talentu rar — te face să'lă admiră, să'lă iubescă. Si d-sea, ca și d-na Bianchi, se vede căre de găndu să ne părasescă. Aru si tristă!

In *Trovatore*, d. Tasca eșă minunat. Greoiu din fire, tocmai acum a 'ncepută a se dăda cu publicul, a se avînta, a prinde amicie cu țesatura orchestrei, a arăta ce poate. Bine, pré bine, derău

lade ce n'o lua așa de la 'ncepută? Ne aru si scutită de neplacerea d'a'lă intepă mai cu blandete!

*

Fără prolegomene, intrăm la balu.

D. Antache se plângă cătorăva deputați că pe nedreptă a fost trecut în colonele numărului trecut, éru d. Carusiu nu le păre pune la sămă, căci scie bine că cu d-lui a vorbit d. Antache despre intimitațile silfidei Zazo Moftu.

Zozo? Nu scimă decă e Zozo, derău scimă că Moftu este, fiind că nici pînă adău nu ne-a comunicat descrierea pe care promiserămu a o comunica lectorilor. Decă etă-ne reduși la capitulare și bosumflați p'unu scaună în camera de fumată.

Aci ordonața poliției e totu în perete. D. prefectu Marghilomanu poruncescă în următorul chip:

«Nici uă mască nu este priimită la balu în uniforme ale tării.»

Curiosu lucru! Cum și-a 'nchipuită acestu d-nu polițai că masculine se potă imbrăca în uniforme, și mai cu sămă ca acele uniforme să fiă ale statului? Ale tării, adică ale bugetului, suntă numai uniformele știrii — și nici alea tăriei, căci militienii și le facă din punga loră. Si masculine nu se imbrăcă militarescă, ci numai se drăgostescă cu militarii. Derău de căine-va va veni 'n costume d'ale tării, ensă fără să fie mască, aru opri-o poliție d'a intra 'n balu? Nu, pentru că numai masculine suntă oprite d'a nu purta uniforme ale tării, pe cându nemascile nu. Aferim, d-le polițai, aferim! Derău... să ci timă iniatiute :

«Său costume care aru aduce cătuș de puțină atingere respectului ce fie-care este datoru a avé către societate și bunele moravuri.»

Va să dică pote să vie ori-cine în oră ce costum, numai d'unu lucru să se ferescă : să n'aducă «cătuș de puțină atingere respectului etc.» Respectul énsă e ceva abstractu, care cu pote fi atinsu, care nu esistă materialmente : decă pote veni în oră ce costumă, fără temă d'a viola ordinile poliției. Aferim și aci, aferim!

*

Ați vădută pe *Paraciserulă?*

Déca nu l'ati vădută, n'ati vădută nimică.

Mai dă'lă, domnule Millo, mai dă'lă anca uă-data — așa să traiesci — ca să'lă vădă lamea, frate, și să scie și ea uă dată în viață ei ce va să dică a face dintr'uă farsă nevinovată unu copo-d'opera artistică!

CREATIUNEA

I

La inceputul lumii s'acestui universu,

Natura era haosu: nimică de concepută.

Acăstă masă mare, derău fără nici unu sensu,

Din căte are astădui nimica n'a avută.

Si astă-felă Creatorul, vădendu incompletare In marea'i construire, ilustrul creatoru Voi ca să o facă frumosă, cu 'ncântare, Precum a și făcut-o, iu modulă următoru :

Ântâia di, văzduhulă, lumina le crează.

A doua di, din haosu, uscatulă despărță.

A treia di, cu ape pămîntul rourézi.

A patra di, cu plante și arbori ilu sădi.

A cincea di in aeru trămisse sburătore, De și cam imperfecte, d'un soiă părosoasă. Făcu pe animale, făcu pe teretore, Formate, se nătelege, din carne și din osu.

A șesea crea omulă, prin săntă lui suflare Văzută pe unu colosu, p'unu bulgăre de lută, Intocmai după chipulă și-a asemănare, Si' i dise: «stăpănesce, ești singură și avută!»

Din multe animale, din căte i se dete Adam ișă luă numai, după părerea sa,

Pe căne și pisică, mă blânde, mă șirete Si 'n raiulă fericiri cu ele viețuia.

II

Dérău énsă, vădendu Domnulă Că nu e bine omulă unică, posomorită, Voi ca uă socie Să-i facă ca să-i fie De traiu și de urită.

Si astă-felă de uă data, prin marea sa putere, Prin marea sea voință, pe omu ilu adormi. Luă una din côtei să facă pe mutere, Pisica énsă 'ndată luă-costa și fugi.

Atunci Dumnezeu sfântulă d'uă data se pornescă Să prindă lighionă ce opera 'i strica. Alergă ca și ventulă, cându etă o sosescă Si cu gigantă'i mână de codă-o apuca.

Dumnezeu trage, Pisica 'ntinde : Căda s'a ruptă. Pisica scapă; A o mai prinde N'a mai putută.

Mața scăpată, Căsta măncată Cându a vădută, Bietei femeie Formă să-i deie N'a mai avută.

III

Atuncia Doranulă sfântulă, forte supărată, Din părulă pisicuță femeia a creată, Si, deșceptându omulă din adormirea sea, Ii dise: «etă-nă sătă cu care să trăiesci, Cu care împreună eternu să viețuiesci, «In raiulă fericiri, nedespărțită de ea.

«Din totu ce are raiulă, să vă indestulați, «Din ori și care fructe puteți ori-cătu măncă. «Spre arborulă sciinței să nu vă îndreptați, «Cacl p'amendoiurgia cerescă va cădea.»

Cu totă acestea énsă, femeia, ce era Violenă ca pisica din care se tragea, Cu multă stăruință pe omu ilu indemnă, Din pomulă conștiinței indată de măncă.

C. G. U.

CORESPONDINȚA PROVINCIALĂ

Slatina, 30 Ianuarie. — Spuneți artistulă Millo că pe viitoru să nu se mai grimeze astfelă în cătu să imite pe cucă Chirita Bârzoiu ot Bârzoenă, fiind că noii posedămă în originală. Avantagele acestei originale Chirite suntă imense: principalele săle politice și amoroase îl daă uă forță iresistibile în contra golășilor ce caută a se chivernisi.

Pe scena teatrului, ca și pe scena sociale din București, aru face mari furori în rolurile de Brezaie și Paparudă, căci, ca uă princesă de Fefelei, părătă totă costumele din lume.

Amatorii de curiositate aru câstiga sume mari, cându aru espune-o la vederea curiozilor. Cătu pentru numeroșii, mai toți o socolescă de uă cam dată, de tema curiozilor de antichitate.

Cându nu este curtată, curtează ea p'alții, de și aspiră la titlu de prințesă. Bărbatul său e cu ânăma cam sărită de fricăsă nu găscă vr'unu rahagiș cu strămoșii printi, căci atunci și-aru perde giuăerulă ânăii. Cătu despre etate, abia se luptă cu vr'uă 40 anișiori presărați cu rose fără profumă.

Turnu-Severin, 30 Ianuarie. — Prefectul a primită adă bine-envîntarea lui Popa Tache, dimpreună cu ordinulă ștei și cu titlul de primă-bătăușii ală ortalei. D. Isvoranu va primi, se dice, escomunicarea, pentru că îndrăsnită a se opune atotu-puterniciei guvernului.

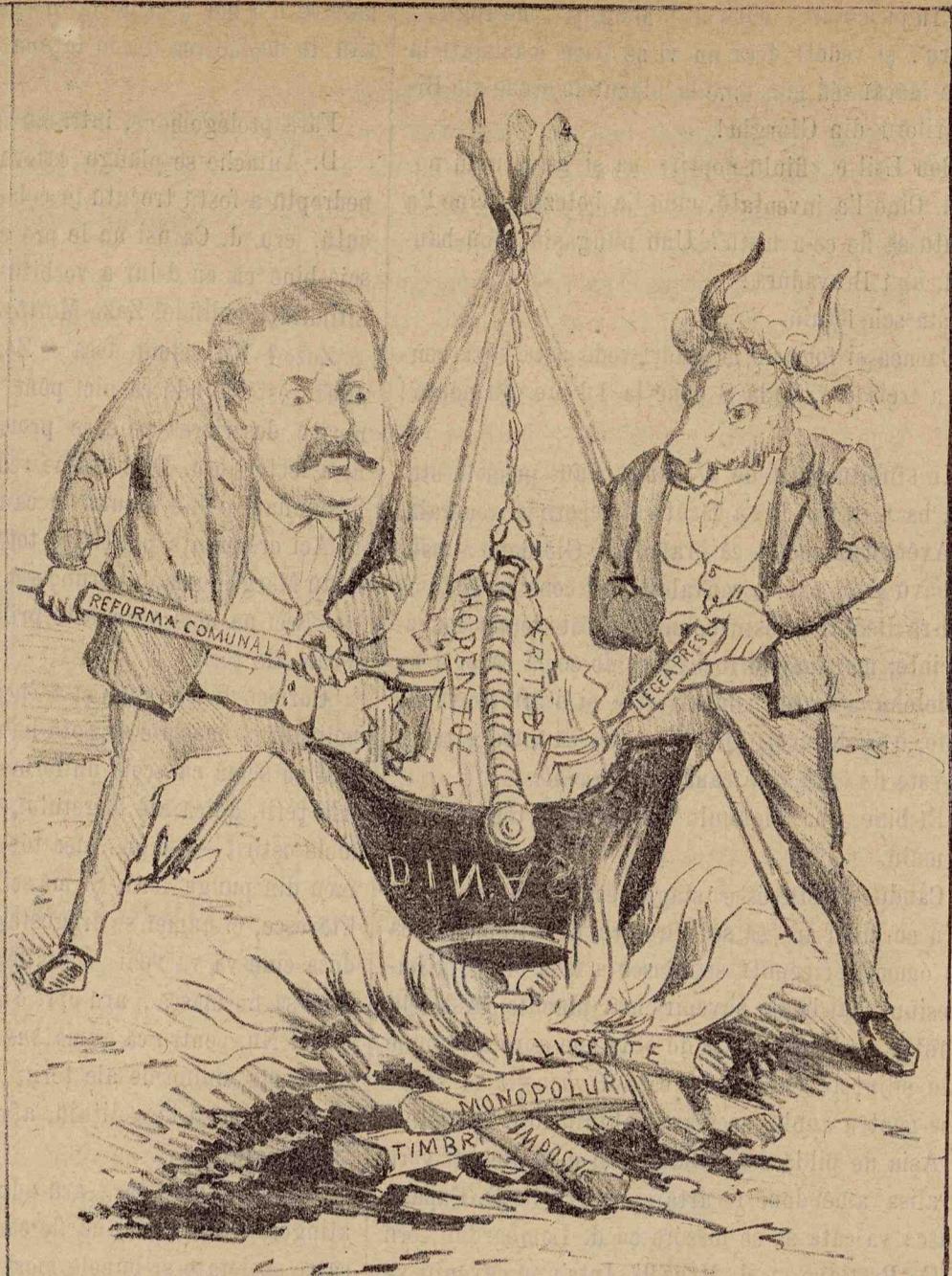
După votarea codicelui penale de către senat, va fi internată la Văcărești ca rebelă în contra fericirilor ce împarte puterea.

Pitești, 31 Ianuarie. — Fostul casierul comunal protestă energic pentru nedreptatea ce i se face. Elu stă la dubă pe căndu Cecropidachis se plimbă căndându manele turcescă camăilei, care ilu va reinsta la ieră ca primar, eu totă cererea procurorului generale de a-lă estrada din cameră. Elu e aproape spălată și peptănată de păcate, ca unu popă bêtă.

Îași, 31 Ianuarie. — Primarul și-a făcută straie nouă pentru întempiarea celor de cea milioane. Intrarea loru se va face năpteală pe la Răpedea. Citirea programei se va face după sosire, de către consiliul comunal.

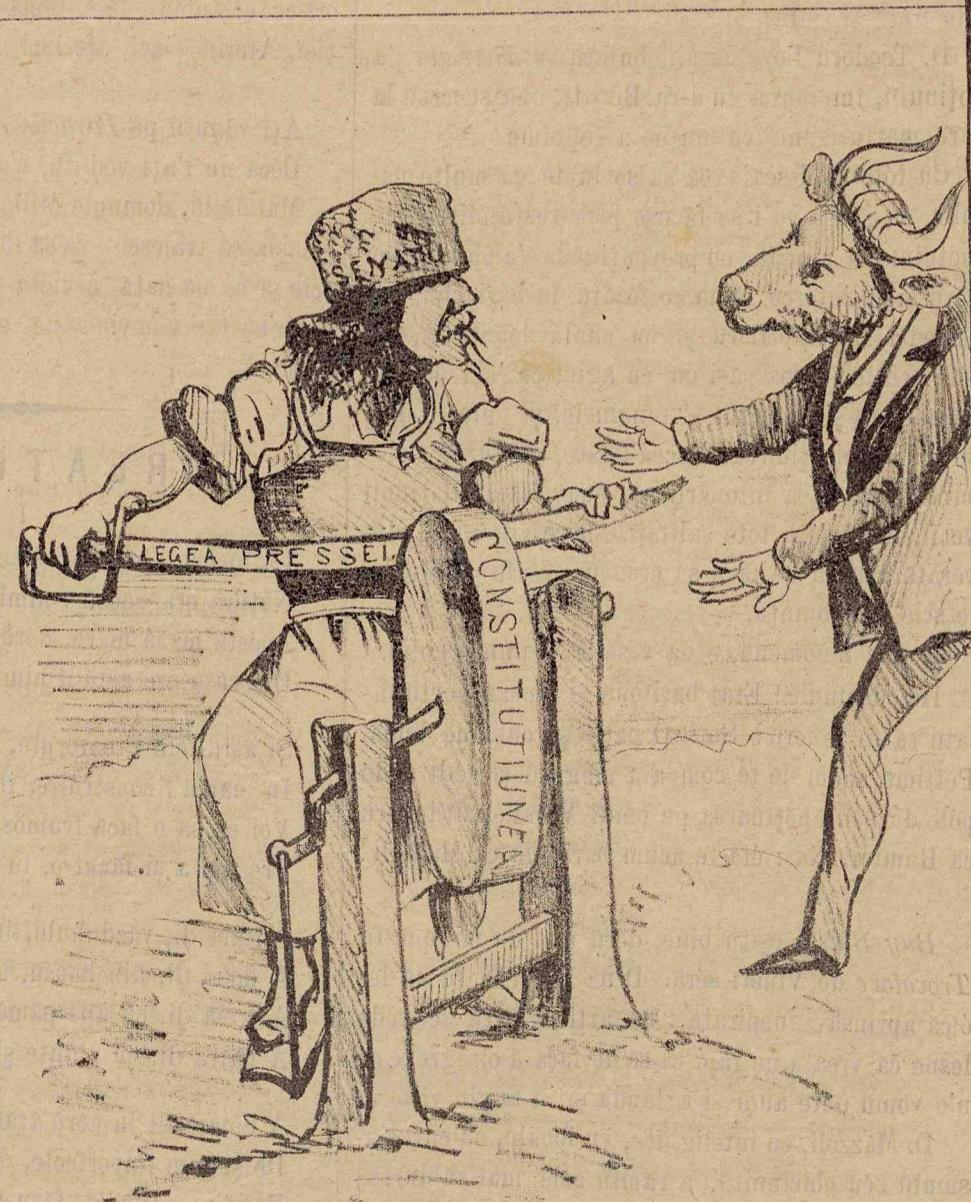
Étă și coptorul bine astupatū
Dupa vechia modă, în același felū.
Numai de! Mi-e frică ca dracul să bălțatū
Să nu facă posna d'a ne-lua cu elū!

Ce rufe murdare ne-a trămisă nănașilul!
Ce trențe pocite, pline de unsori!
Puté-vomă cu ele ortaua, sălașilul
Să mbrăcămă de véră și de serbători?

Sariți în susū
Precum v'am spusă
Si din mâini dați
Domni dipotati.
Pe «ciolănelu»
Tot frumușelū
Vă repediți
Ca să'lă răpiți!!

— Nu asia! Nu este bine...
E pe dosă. Cred-te 'n mine!

— Nea bólă! Cum aș eșită
Din coșiarul îngrădită?
Măi Stane, vin' de iea vita
Că mă incercă ispita!..